

luctuosa, quàm gravia, quàm turbulenta incidimus! Vos ipsos, *VV. fratres*, perspicere ac de flere nobiscum putamus, quæ in dies grassantur mala, quæ offensiones undique circumsonant, qui in populos motus, quæ novitates inducuntur. Sed inter hæc præcipuè animum nostrum dolore percellit atque obruit, quod per multorum hominum perfidiam contenditur, ut catholica profanetur & contaminetur Ecclesia, ut Christianæ Religionis dogmata vertantur in ludibrium ac scandalum, utque divina illa Christi doctrina per summam sentiendi, agendique licentiam oppugnetur. Irridentur ac planè contemnuntur sanctissima illa præscripta, intellectum subjiciendi revelationi, obsequium præstandi hujus apostolicæ Sedis, conciliorum, sanctorumque Patrum decretis, fidei, caritatisque unitas dissolvitur, sacro illi cœlestis veritatis deposito impudentissimè contradicitur. A suis plurimi concupiscentiis abstracti & illecti, blasphemant quæ non intelligunt, ac suis ignorantiae tenebris ultrò ne videant, involvuntur. Quemadmodum de antiquis dicebatur hæreticis, quòd sinum Matris Ecclesiæ, quæ eos genuerat atque enutrierat, dilacerarent, quòd crucis Christi osiores essent, omnemque Evangelicæ disciplinæ rigorem abjicerent, sic de hisce nostris temporibus dicendum esse videtur, quod S. Apostolus Judas scripsit in suâ Catholica Epistola ad fideles omnes orbis christiani, in memoriam redigens quæ Apostolorum princeps admonuerat de hæreticis, qui extremis temporibus venturi sunt. Dùm hæc animo revolvimus, atque inquirimus, si quæ afferri à nobis possint tantis malis remedia, præsertim ne pravorum hominum errores, ac fraudes in infirmorum ac debiliùm mentes insinuentur, eosque miserè deceptos à viâ sa-